

การค้นพบ ประจักษ์พยาน ของซาบรินา

โดย เอลิซาเบธ โซบ
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“โดยสิ่งเหล่านี้เรารู้ว่ามีพระเจ้าเป็นเจ้าในสวรรค์”
(หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:17)

ซาบรินาและคุณแม่เปิดดูหน้าต่างๆ ในหนังสือบัพติศมาของซาบรินา ซาบรินาเพิ่งอายุครบแปดขวบ และเธอกำลังจะได้รับบัพติศมาของตนเองในอีกสองสัปดาห์ข้างหน้า เธอตื่นเต้นและประหม่าเล็กน้อยที่จะได้รับบัพติศมา “คู่มือที่เราเก็บหน้ากันมามากขนาดไหน!” คุณแม่บอกคุณแม่เปิดดูไปเรื่อยๆ หนังสือเล่มนี้ช่วยให้ซาบรินาพร้อมสำหรับบัพติศมา ซาบรินาและคุณแม่กรอกข้อมูลในหน้าต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ซาบรินาโปรดปรานและอีกหน้า

หนึ่งเกี่ยวกับครอบครัวของเธอ แล้วทั้งคู่ก็พลิกมาจนถึงหน้าที่มีคำว่า “ประจักษ์พยานของฉัน” ที่ด้านบนสุด “หนู ไม่อยากกรอกหน้านี้อะ” ซาบรินากล่าว “โอเค” คุณแม่พูดพลางพลิกหน้ากระดาษ “เรากลับมากรอกทีหลังก็ได้” “หนูไม่คิดว่าหนูอยากกรอกหน้านี้อะ” ซาบรินากล่าว “ทำไมล่ะ?” คุณแม่ถาม “เพราะหนูไม่รู้ว่าประจักษ์พยานคืออะไร” ซาบรินารู้สึกว่าใบหน้าของเธอเปลี่ยนเป็นสีแดงและร้อนผ่าว คุณแม่นิ่งไปครู่หนึ่ง “ประจักษ์พยานหมายถึงการรับรู้ว่

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักลูก” “แต่พระบิดาบนสวรรค์ไม่เคยตอบคำสวดอ้อนวอนของหนูเลย” ดวงตาของซาบรินาเอ่อล้นไปด้วยน้ำตา “หนูสวดอ้อนวอนมาตลอดทั้งเดือนว่าขอให้หาผ้าห่มของหนูเจอ แต่หนูก็ยังหาไม่เจอ!”

ซาบรินารักผ้าห่มของเธอ มันนุ่มและเป็นสิ่งรวมๆ คุณยายของเธอเย็บผ้าห่มผืนนี้ให้เธอเมื่อเธอเกิด เธอนอนกับผ้าห่มผืนนี้ทุกคืนก่อนที่มันจะหายไป

คุณแม่โอบซาบรินาไว้ในอ้อมแขน “บางครั้งพระบิดาบนสวรรค์ไม่ได้ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราโดยทันที” และบางครั้งคำตอบของพระองค์ก็ไม่ใช่ แต่ก็ได้หมายความว่าพระองค์ไม่ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเรา หรือพระองค์ไม่ทรงรักเรา”

ซาบรินาสะอื้น “คงจะเป็นอย่างนั้น” ในวันอาทิตย์ คุณครูปฐมวัยของซาบรินาชื่อซิสเตอร์ ลี อ่านเรื่องราวจาก เพื่อนเด็ก เป็นเรื่องราวของเด็กชายที่อารมณ์เสียเพราะเขาได้ยินคำพูดไม่ดีบนรถประจำทาง เขาสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับปัญหาของเขา แล้วเขาก็คิดว่าเขาสามารถใส่หูฟังบนรถประจำทางได้ ความคิดนั้น คือ คำตอบของคำสวดอ้อนวอนของเขา

“อ้อ! แล่นเองหรือ?” ซาบรินากล่าว “หนูนึกว่าคำตอบของคำสวดอ้อนวอนจะยิ่งใหญ่กว่านั้นเสียอีก! อย่างเช่นได้ยินเสียงหรือเห็นทูตสวรรค์”

“บางครั้งก็เป็นความจริง” ซิสเตอร์ ลีกล่าว “แต่ส่วนใหญ่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราด้วยวิธีที่สงบเงียบ เช่น ผ่านความคิดหรือความรู้สึกที่อบอุ่น”

ซาบรินามองรูปภาพของเด็กชายบนรถประจำทาง เธอนึกถึงแสงสว่างและความ

ซาบรินาไม่แน่ใจว่าเธอมีประจักษ์พยานหรือไม่

ภาพประกอบโดย อเมธา สก๊อต

ท่านสามารถทำหนังสือบัพติศมาของท่านเอง! เปิดไปที่ หน้า 24

รู้สึกดีเกี่ยวกับการที่จะได้รับบัพติศมา บางทีอาจจะเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กำลังบอกเธอว่านั่นเป็นการเลือกที่ดี บางทีเธออาจมีประจักษ์พยานจริงๆ วันบัพติศมาของซาบรินามาถึง คุณพ่อของเธอจับมือเธอแล้วเธอก็ก้าวลงไปในน้ำอุ่น เมื่อเธอลอยขึ้นมา เธอมีความสุข และเมื่อคุณพ่อวางมือบนศีรษะของซาบรินาเพื่อมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เธอรู้สึกอบอุ่นทั่วทั้งตัว

วันอาทิตย์ต่อมาคือวันอาทิตย์อดอาหาร ผู้คนพากันออกมาแบ่งปันประจักษ์พยานของตนเอง ซาบรินาลุกออกจากที่นั่งของเธอแล้วเดินไปที่ด้านหน้าของห้องนมัสการ เธอสุดลมหายใจลึกและขม เธอรู้แล้วว่าเธอจะพูดอะไร และเธอรู้แล้วว่าจะเขียนอะไรลงในหน้ากระดาษที่วางแปล่าหน้านั้น ในหนังสือบัพติศมาของเธอในภายหลัง

เธอยังไม่พบผ้าห่มของเธอ แต่เธอพบประจักษ์พยานของเธอแล้ว ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนอร์ธแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา